

**Publicació
Mensual**

LA VILA

**Subscripció anual
3 ptes.**

Redacció i Administració: Carrer Francesc Macià, 32

La llibertat a Rússia

Un fet constata la història dels pobles, arreu del món i en tots els segles. Tots aquells que han passat la vida combatent règims monàrquics d'un absolutisme, més o menys refinat, i en l'oposició han tremolat la bandera de la llibertat i de la democràcia, una volta entronitzats en el poder i quan ha arribat l'hora de fer aplicació de les doctrines que havien predicat, aleshores s'han convertit en una mena de burxins d'aquella mateixa llibertat i d'aquella democràcia, que havia alenat les llurs propagandes, i que els havia servit d'escambell per a enfilar-se al poder. Això ho hem llegit en la història de totes les revolucions, i ho hem palpat amb els nostres propis ulls.

No és doncs estrany que a Rússia, després de la implantació de les doctrines comunistes, hagin sigut la llibertat i la democràcia les primeres víctimes del règim soviètic allà imperant. A Rússia no hi ha llibertat, ni siquera per a viatjar dintre del país, imperant-hi el règim del passaport, inclòs per anar a Moscou. La llibertat de domicili es un mite, havent-hi els òrgans de l'Estat encarregats de determinar les habitacions que hom ha d'ocupar, i fins de determinar la companyia que hom hi haurà de tenir, malgrat no plagui la mateixa o sigui perillosa per a la salut dels que hi han de conviure. Les fronteres de venen hermèticament tancades per al rus no permetent-se la sortida d'aquell estat només a aquells, que hi han d'acomplir una missió de l'Estat. Sovintel hom ha llegit en les planes dels periòdics que són caçats a firs pels policies, guardians de les fronteres, aquells dissortats que aprofiten les foscores de la nit, per tal d'anar a un país estrany, on la vida se'ls hi faci més lleugera i faleguera.

A Rússia no hi ha llibertat de pensament, ni de paraula, devenint la premsa de tal faisó controlada per l'Estat comunista, que aquest control s'ha convertit en un monopoli, anorreador de tota llibertat de publicació, subjectant la a una censura, tan rigurosa i a l'ensems tan estreta, que hom no li permet la publicació de res que pugui ésser en descrèdit de l'Estat comunista. La dictadura del Partit comunista, ha dit Eliasa Despreaux, plana de tal faisó damunt del llibre, del pensament i de les consciències que mata moralment al país. Els únics periòdics de França permesos a Rússia, diu la mateixa escriptora, són *Le Temps* i *L'Humanité*, el preu dels quals és de cinc francs. Herlander Ribeiro, en un viatge que féu a Rússia, conta el cas de la novel·lista Nina Nicolietz, que li digué: Digui en els periòdics del seu país, que no ens deixen sortir de Rússia; no podem escriure ni parlar. Els senyors només veuràn el que els hi vulguin ensenyar. Hom gasta diàriament milers i milers de rubles en disbauxes, en recepcions i en vida de luxe; però hi han famílies enteres que sofreixen i moren de fam. La vida és molt cara, no hi ha diner, no hi ha treball; ni la prostitució constitueix ja un treball útil a la dona. En parlar d'aquesta manera, diu Ribeiro que la novel·lista deixava caure unes llàgrimes galtes avall. A Rússia, diu Martí Ludwíg, en la seva obra, *L'Estat dels Soviets*, la igualtat davant la llei, la seguretat personal, la inviolabilitat de domicili, la llibertat d'impremta, la llibertat de reunió i d'associació, no són reconegudes per la Constitució... La llibertat d'impremta no es coneix... Està en absolut prohibida la formació de partits. Només té existència legal un partit, el partit comunista rus. La mateixa elecció dels membres del Comitè Comunista devé un mite i un engany, perquè és una elecció pública que cal fer amb un enlairament de mans, exposant-se a tots els impropis dels més desvergonyits, donat el cas de no votar a favor del candidat del Partit. Tothom que coneix la força d'una elecció feta amb enlairament de mans, sap amb escreix que és una elecció menfidera i faloç. Per aquest motiu, diu Douillet que el poder de Rússia no és popular, ni obrer, ni camperol; és el Poder dictatorial d'un Partit. Allà no hi ha dictadura del proletariat, sinó dictadura sobre el proletariat.

Hom pot ben afirmar que a Rússia no hi ha llibertat vertadera. Un esclavatge envilidor i denigrant pesa com llosa de plom damunt de la consciència popular d'aquell poble, místic i pacient, que no coneix les dolçors de la personalitat. La tirania més frapant endogala els esperits d'aquells obrers, que suporten feixugament la seva condició neguitosa, esperonats per l'esperança d'un esdeveniment més atractiu i de més serenor.

PLINIUS